

Члана 110. Закона о државним службеницима
("Службени гласник РС", број 79/05,... и 104/09)

У дисциплинском поступку за више учињених повреда службене дужности државном службенику се изриче једна од дисциплинских казни прописаних одредбама члана 110. Закона о државним службеницима.

И з о б р а з л о ж е њ а

Оспореним решењем одбијена је тужиочева жалба против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореска управа – Централа, ... од ... године, којим је Р. Ђ., до ... године распоређен на радно место виши порески инспектор канцеларијске контроле у Регионалном центру Пореске управе у Н., Експозитура Л., оглашен кривим за учињене две тешке повреде службене дужности из члана 109. став 1. тачка 1 Закона о државним службеницима односно из члана 36. став 2. алинеја 1. Правилника о остваривању права и обавеза из радног односа запослених у Министарству финансија – Пореска управа и за прво дисциплинско дело му изречена дисциплинска мера новчана казна у износу ... од месечне плате у трајању од три месеца, а за друго дисциплинско дело му изречена дисциплинска мера новчана казна у износу ... од месечне плате у трајању од једног месеца, те изречена јединствена дисциплинска мера новчана казна у износу ... од месечне плате у трајању од четири месеца.

У тужби, поднетој овом суду, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешно примењеног материјалног прописа. Сматра да се у његовим поступцима не стичу елементи тешке повреде службене дужности за које је оглашен одговорним, као и да тужени орган није оценио наводе из његове жалбе да је дошло до застарелости покретања дисциплинског поступка за повреде службене дужности које је наводно учинио ... године. Предлаже да Суд уважи тужбу и поништи оспорено решење, као и да обавезе тужени орган да му накнади трошкове спора и то ... динара на име састава тужбе и трошкове судских такси.

Тужени орган, у одговору на тужбу, остаје при наводима из образложења оспореног решења и предлаже да Управни суд одбије тужбу.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“,

број 111/09), оценом навода изнетих у тужби, одговора на тужбу, као и увидом у списе предмета, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, решио предмет спора без одржавања усмене расправе, јер је нашао да су у поступку доношења оспореног решења повређена правила поступка која то решење чине незаконитим.

Према образложењу оспореног решења произлази да је тужени орган нашао да није основана тужиочева жалба против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореска управа – Централна ... од ... године, којим је тужилац оглашен кривим за учињене две тешке повреде службене дужности из члана 109. став 1. тачка 1 Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“, број 79/05,... и 104/09), неизвршавање или несавесно, неблаговремено или немарно извршавање послова или налога претпостављеног, односно из члана 36. став 2. алинеја 1. Правилника о остваривању права и обавеза из радног односа запослених у Министарству финансија – Пореска управа, број ... од ... године са изменама и допунама од ... године, ... године и ... године, неизвршавање или несавесно, неблаговремено или немарно извршавање радних и других обавеза, или налога претпостављеног. За прво дисциплинско дело му је изречена дисциплинска мера новчана казна у износу ... од месечне плате у трајању од три месеца, а за друго дисциплинско дело му је изречена дисциплинска мера новчана казна у износу ... од месечне плате у трајању од једног месеца, те изречена јединствена дисциплинска мера новчана казна у износу ... од месечне плате у трајању од четири месеца. У поступку који је претходио доношењу оспореног решења, а на основу доказа који се налазе у списима предмета, тужени орган налази да је дисциплински поступак вођен у свему у складу на начин прописан Законом, оцењујући да је тужилац одговоран за извршене наведене тешке повреде службене дужности, при томе тужени орган налази да су у проведеном поступку потпуно утврђене све чињенице и околности које су од значаја за избор и врсту дисциплинске мере. Тужени орган такође налази да је јединствена дисциплинска мера правилно одмерена применом одредаба и правних правила о стицају, као и да је изречена дисциплинска мера сразмерна тежини повреде службене дужности и сврси кажњавања.

Оцењујући законитост оспореног решења, Управни суд налази да је, према стању списа предмета и разлозима оспореног решења, тужени орган у поступку доношења оспореног решења повредио правила поступка прописана одредбом члана 199. став 2. у вези члана 235. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01). Према наведеним одредбама Закона, у образложењу решења је, поред

осталог, потребно навести правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

У образложењу оспореног решења, што је случај и са образложењем првостепеног решења, не наводи се на основу ког прописа је тужиоцу за сваку појединачну тешку повреду службене дужности изречена дисциплинска мера, да би му на крају за све учињене повреду службене дужности била изречена јединствена дисциплинска мера. Наиме, одредбама члана 110. Закона о државним службеницима прописано је које се дисциплинске казне могу изрећи за учињене лакше повреду дужности односно за теже повреду дужности из радног односа. Тај закон, међутим, не садржи одредбе којима би био прописан начин изрицања дисциплинске казне за више учињених повреда службене дужности, односно о изрицању појединачне дисциплинске казне за сваку повреду дужности и изрицању јединствене дисциплинске казне. Овде је чак тужиоцу изречена јединствена дисциплинска мера новчана казна у износу ... од месечне плате у трајању од четири месеца што је прост збир дисциплинских мера изречених за сваку од дисциплинских повреда које су му стављене на терет, што није начин одређивања јединствене казне у рецимо кривичном поступку. Суд стога налази да се у дисциплинском поступку за више учињених повреда службене дужности државном службенику изриче једна од дисциплинских казни прописаних одредбама члана 110. Закона о државним службеницима. Тужени орган је зато, одлучујући по тужиочевој жалби, требало да отклони ову повреду правила поступка у раду првостепеног органа. Како тужени орган то није учинио, већ и сам налази да је јединствена дисциплинска мера правилно одмерена применом одредаба и правних правила о стицају, по налажењу Суда, повредио је правила поступка прописана наведеним одредбама Закона о општем управном поступку, односно закон на тужиочеву штету. Стога је Суд, применом одредбе члан 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у тачки I диспозитива пресуде.

У извршењу ове пресуде, тужени орган је дужан да донесе ново и на закону засновано решење о тужиочевој жалби, придржавајући се схватања и примедба Суда изнетих у пресуди, у року и на начин прописан одредбама члана 69. став 2. истог Закона.

Разматрајући захтев тужиоца да му тужени накнади трошкове овог управног спора, Суд је, полазећи од његовог успеха у спору, а имајући у виду да из списка предмета произлази да је у вези са покретањем и вођењем овог спора имао трошкове према тар. броју 28. и 29. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, број 28/94,.. и 31/09) у висини судских такси за тужбу и пресуду у укупном износу од ... динара, одлучио као у тачки II диспозитива ове пресуде, сагласно одредби члана 149. став 1. Закона о парничном

поступку („Службени гласник РС“, број 125/04), која се у конкретном случају примењује у смислу одредбе члана. 74. Закона о управним споровима.

(из пресуде Управног суда, II-2 У. 26202/10 од 10. новембра 2011. године)

сентенцу сачинио

судија

Томислав Медвед